

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहिता

पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः

उख्याग्निकथनं

ॐ नमः परमात्मने । श्री गुरुभ्यो नमः । हरिः ॐ

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः पशवः पशूनेवाऽव रुन्धे चतस्रो दिशो दिग्ध्वेव प्रति तिष्ठति छन्दांसि देवेभ्योऽपाऽक्रामन् न वोऽभागानि हव्यव्वख्याम इति तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतञ्जुहोति छन्दांस्येव तत् प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यव्वहन्ति यङ्कामयेत् ॥ [१] ॥ पापीयान् स्यादित्येकैकन्तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमप गृह्णाति पापीयान् भवति यङ्कामयेत् वसीयान् स्यादिति सर्वाणि तस्याऽनुद्रुत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति वसीयान् भवत्यथो यज्ञस्यैवैषाऽभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादृद्ध्या योऽग्नेर् देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टारव्वरा गायत्री गायत्रौ ॥ [२] ॥ अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृद्ध्या अग्नेर् देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि भवन्त्याहुतिर् नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत् छन्दांसि यज्ञयशसेनार्ऽपयेयमित्यृचमन्तमाङ्कुर्याच्छन्दांस्येव यज्ञयशसेनार्ऽपयति यदि कामयेत् यजमानय्यज्ञयशसेनार्ऽपयेयमिति यजुरन्तमङ्कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्ऽपयत्यृचा स्तोमं समर्द्धयेत्या ॥ [३] ॥ ह समृद्ध्यै चतुर्भिरग्निमा दत्ते चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्या अग्निर् देवेभ्यो निलायत स वेणुम्पाऽविशत् स एतामूतिमनु समचरद्यद्वेणोः सुषिरं सुषिराऽग्निर् भवति सयोनित्वाय स यत्रयत्राऽवसत् तत् कृष्णमभवत् कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या उभयतः खण्डू भवतीतश्चाऽ मुतश्चाऽर्कस्यावरुद्ध्यै व्याममात्री

भवत्येतावद् वै पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपरिमिता भवत्यपरिमितस्याऽवरुद्ध्यै यो वनस्पती-
नाम्फलग्रहिः स एषा वीर्यावान् फलग्रहिर् वेणुर् वैणवी भवति वीर्यस्यावरुद्ध्यै ॥ [४] ॥

(कामयेत गायत्रौर्ऽद्धयेति च सप्तविंशतिश्च)

॥ १ ॥

★

वृद्ध्वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामगृभ्णन् रशनामृतस्येत्यश्वाभिधानीमा दत्ते
यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्ध्यै प्रतूर्तव्वाजिन्ना द्रवेत्यश्वमभि दधाति रूपमेवास्यैतन् महिमान-
वँव्याचष्टे युञ्जाथाः रासभय्युवमिति गर्दभमसत्येव गर्दभमप्रतिष्ठापयति तस्मादश्वाद्गर्दभोऽस-
त्तरो योगेयोगे तवस्तरमित्याह ॥ [५] ॥ योगेयोग एवैनय्युद्धे वाजेवाजे हवामह इत्याहा-
न्नवै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे सखाय इन्द्रमृतय इत्याहेन्द्रियमेवाव रुन्धेऽग्निर् देवेभ्यो निला-
यत तम्प्रजापतिरन्वविन्दत् प्राजापत्योऽश्वोऽश्वेन सम्भरत्यनुवित्त्यै पापवस्यसव्वा एतत् क्रियते
यच्छेयसा च पापीयसा च समानङ्कर्म कुर्वन्ति पापीयान् ॥ [६] ॥ ह्यश्वाद्गर्दभोऽश्वम्पूर्वन्न-
यन्ति पापवस्यस्य व्यावृत्त्यै तस्माच्छेयाः सम्पापीयान् पश्चादन्वेति बहुर वै भवतो भ्रातृव्यो
भवतीव खलु वा एष योऽग्निश्चिनुते वज्रश्वः प्रतूर्वन्नेह्यवक्रामन्नशस्तीरित्याह वज्रेणैव पाप्मा-
नम्भ्रातृव्यमव क्रामति रुद्रस्य गाणपत्यादित्याह रौद्रा वै पशवो रुद्रादेव ॥ [७] ॥ पशून्
निर्याच्याऽऽत्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजा सहेत्याह पूषा वा अदध्वनाः संनेता समष्ट्यै
पुरीषायतनो वा एष यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्ने देवतानाः समभरन् पृथिव्याः सधस्थाद-
ग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायतनमेवैनन्देवताभिः सम्भरत्यग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम
इत्याह येन ॥ [८] ॥ सङ्गच्छते वाजमेवऽस्य वृद्धे प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः संभृत्य इत्या-
हुरियवै प्रजापतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रय्यद् वल्मीकोऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्भरिष्याम इति वल्मी-
कवपामुप तिष्ठते साख्यादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याऽग्निः सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्भराम
इत्याह येन संगच्छते वाजमेवास्य वृद्धेऽन्वग्निरुषसामग्र ॥ [९] ॥ मख्यदित्याहानुख्यात्या
आगत्य वाज्यदध्वन आक्रम्य वाजिन् पृथिवीमित्याहेच्छत्येवैनम्पूर्वया विन्दत्युत्तरया द्वाभ्यामा
क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्ते द्यौ स्ते पृष्ठम्पृथिवी सध-
स्थमित्याहैभ्यो वा एतल्लोकेभ्यः प्रजापतिः समैरयद् रूपमेवास्यैतन्महिमानवँव्याचष्टे वज्री वा

एष यदश्वो दद्भिरन्यतोदद्भ्यो भूयाल्लोमभिरुभयादद्भ्यो यन्दिष्यात् तमधस्पदन्ध्यायेद्वज्रेणैवैनं
स्तृणुते ॥ [१०] ॥

(आह पापीयान् रुद्रादेव येना ग्रं वज्री वै सप्त दश च)

॥ २ ॥

★

उत् क्रामोदक्रमीदिति द्वाभ्यामुत् क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः
प्र जायन्तेऽप उप सृजति यत्र वा आप उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति तिष्ठन्त्योषधीः प्रतिति-
ष्ठन्तीः पशवोऽनु प्रति तिष्ठन्ति पशून्यज्ञो यज्ञय्यजमानो यजमानम्प्रजास्तस्मादप उप सृजति
प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुहुयादन्धोऽध्वर्युः ॥ [११] ॥ स्याद्रख्वांसि यज्ञं हन्यु-
रुहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर् भवति न यज्ञं रख्वांसि घ्नन्ति
जिघर्म्यग्निम्मनसा घृतेनेत्याह मनसा हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति प्रतिरख्यन्तम्भुवनानि विश्वे-
त्याह सर्वं ह्येष प्रत्यङ् रषेति पृथुन्तिरश्वा वयसा बृहन्तमित्याहाऽल्पो ह्येष जातो महान्
॥ [१२] ॥ भवति व्यचिष्टमन्नं रभसव्विदानमित्याहाऽन्नमेवाऽस्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते
य एवव्वेदाऽऽत्वा जिघर्मि वचसा घृतेनेत्याह तस्माद्यत् पुरुषो मनसाऽभिगच्छति तद्वाचा वद-
त्यरख्वासेत्याह रख्वासामपहत्यै मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो अग्निरित्याहापचितिमेवाऽस्मिन् दधात्य-
पचितिमान् भवति य एव ॥ [१३] ॥ व्वेद मनसा त्वै तामाप्तुमरूहति यामध्वर्युरनग्नावा-
हुतिञ्जुहोति मनस्वतीभ्यां जुहोत्याहुत्योरास्यै द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयज्ञमुखे वै क्रियमाणे
यज्ञं रख्वांसि जिघांसन्त्येतरहि खलु वा एतद्यज्ञमुखय्यह्नैर्नदाहुतिरश्नते परि लिखति
रख्वासामपहत्यै तिसृभिः परि लिखति त्रिवृद् वा अग्निर् यावानेवाऽग्निस्तस्माद्रख्वांस्यप
हन्ति ॥ [१४] ॥ गायत्रिया परि लिखति तेजो वै गायत्री तेजसैवैनम्परि गृह्णाति त्रिष्टुभा परि
लिखतीन्द्रियव्वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवैनम्परि गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप् सर्वाणि छन्दांसि
परिभूः पर्याप्त्यै मद्भ्यतोऽनुष्टुभा वाग् वा अनुष्टुप् तस्मान् मद्भ्यतो वाचा वदामो गायत्रिया
प्रथमया परि लिखत्यथाऽनुष्टुभाऽथ त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियन्त्रिष्टुप् तेजसा
चैवेन्द्रियेण चोभयतो यज्ञम्परि गृह्णाति ॥ [१५] ॥

(अन्धोऽध्वर्युर्महान् भवति य एव हन्ति त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री त्रयोदश च)

॥ ३ ॥

★

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति खनति प्रसूत्या अथो धूममेवैतेन जनयति ज्योतिष्मन्तन्त्वाऽग्ने
 सुप्रतीकमित्याह ज्योतिरेवैतेन जनयति सोऽग्निर् जातः प्रजाः शुचाऽऽर्पयत् तन्देवा अर्द्धर्चै-
 नाशमयञ्छिवम्प्रजाभ्योऽहिंसन्तमित्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति द्वाभ्याङ्घ्रनति प्रतिष्ठित्या
 अपाम्पृष्ठमसीति पुष्करपर्णमा ॥ [१६] ॥ हरत्यपाव्वा एतत् पृष्ठय्यत् पुष्करपर्णं रूपेणै-
 वैनदा हरति पुष्करपर्णेन सम्भरति योनिर् वा अग्नेः पुष्करपर्णं सयोनमेवाग्निं सम्भरति
 कृष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो वै कृष्णाजिनयज्ञेनैव यज्ञं सम्भरति यद् ग्राम्याणाम्पशूनाञ्च-
 र्मणा संभरेद् ग्राम्यान् पशूञ्छुचाऽर्पयेत् कृष्णाजिनेन सम्भरत्यारण्यानेव पशू ॥ [१७] ॥
 ज्छुचाऽर्पयति तस्मात् समावत् पशूनाम्प्रजायमानानामारण्याः पशवः कर्नीयांसः शुचा हृता
 लोमतः सम्भरत्यतो ह्यस्य मेढ्यङ्कृष्णाजिनञ्च पुष्करपर्णञ्च सः स्तृणातीयवै कृष्णाजिन-
 मसौ पुष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णात्यग्निर् देवेभ्यो निलायत् तमथर्वाऽन्वपश्यद-
 थर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्न इत्या ॥ [१८] ॥ ह य एवैनमन्वपश्यत् तेनैवैनं सम्भरति
 त्वामग्ने पुष्करादधीत्याह पुष्करपर्णे ह्येनमुपश्रितमविन्दत् तमु त्वा दध्यङ्घ्रिरित्याह दध्यङ्घ्रि-
 आथर्वणस्तेजस्व्यासीत् तेज एवास्मिन् दधाति तमु त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि
 गृणाति ॥ [१९] ॥ चतसृभिः सम्भरति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव गायत्रीभिर् ब्राह्मणस्य
 गायत्रो हि ब्राह्मण स्त्रिष्टुग्भी राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यो यङ्कामयेत् वसीयान्थस्यादित्युभयी-
 भिस्तस्य सं भरेत् तेजश्चैवाऽस्मा इन्द्रियञ्च समीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भरत्यष्टारुषरा गायत्री
 गायत्रोऽग्निर् यावानेवाऽग्निस्तं सम्भरति सीदं होतरित्या ह देवता एवास्मै स सादयति नि
 होतेति मनुष्यान्थ स सीदस्वेति वयांसि जनिष्वा हि जेन्यो अग्ने अहामित्याह देवमनुष्याने-
 वास्मै स संसन्नान् प्र जनयति ॥ [२०] ॥

(ऐ व पशू निति गृणाति होतरिति सप्तविंशतिश्च)

॥ ४ ॥

★

क्रूरमिव वा अस्या एतत् करोति यत् खनत्यप उप सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरिवास्यै
 शुचं शमयति सन्ते वायुर् मातरिश्वा दधात्वित्याह प्राणो वै वायुः प्राणेनैवास्यै प्राणं सन्द-

धाति सन्ते वायुरित्याह तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते तस्मै च देवि वर्षडस्तु ॥ [२१] ॥
तुभ्यमित्याह षड् वा ऋतव ऋतुष्वेव वृष्टिन्दधाति तस्मात् सर्वानृतूनवर्षति यद्वषट्कुर्याद्या-
तयामाऽस्य वर्षद्वारः स्याद् यन्न वषट्कुर्याद् ररुषांसि यज्ञं हन्युर् वडित्याह परोरुषमेव
वषट् करोति नास्य यातयामा वर्षद्वारो भवति न यज्ञं ररुषांसि घ्नन्ति सुजातो ज्योतिषा
सहेत्यनुष्टुभोप नह्यत्यनुष्टु ॥ [२२] ॥ फसर्वाणि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया
तनूः प्रिययैवैनन्तनुवा परि दधाति वेदुको वासो भवति य एवँवेद वारुणो वा अग्निरुपनद्ध
उदु तिष्ठ स्वदध्वरोदध्व ऊ षु ण ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत् तिष्ठति सवितृप्रसूत एवास्यो-
दध्वँवरुणमेनिमुत् सृजति द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि ॥ [२३] ॥ रोदस्योरि-
त्याहेमे वै रोदसी तयोरिष गर्भो यदग्निस्तस्मादेवमाहाग्ने चारुर् विभृत ओषधीष्वित्याह यदा
ह्येतँव्विभरन्त्यथ चारुतरो भवति प्र मातृभ्यो अधि कनिक्रदद्वा इत्याहौषधयो वा अस्य मात-
रस्ताभ्य एवैनम्प्र च्यावयति स्थिरो भव वीड्वङ्ग इति गर्दभ आ सादयति ॥ [२४] ॥ सन्नह्य-
त्येवैनमेतया स्थेन्ने गर्दभेन सम्भरति तस्माद् गर्दभः पशूनाम्भारभारितमो गर्दभेन सम्भरति
तस्माद् गर्दभोऽप्यनालेशेऽत्यन्यान पशून् मेद्यत्यन्नं ह्येनेनाऽर्कं संभरन्ति गर्दभेन सम्भरति
तस्माद् गर्दभो द्विरेताः सन् कनिष्ठम्पशूनाम्प्र जायतेऽग्निर ह्यस्य योनिर्निर्दहति प्रजासु वा एष
एतर्ह्यारूढः ॥ [२५] ॥ स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव प्रजाभ्य इत्याह प्रजाभ्य
एवैनं शमयति मानुषीभ्यस्त्व मङ्गिर इत्याह मानव्यो हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो
माऽन्तरिष्वम्मा वनस्पतीनित्याहैभ्य एवैनँल्लोकेभ्यः शमयति प्रेतु वाजी कनिक्रददित्याह वाजी
ह्येष नानदद्रासभः पत्वेत्या ॥ [२६] ॥ ह रासभ इति ह्येतमृषयोऽवदन् भरन्नग्निम्पुरीष्य-
मित्याहाऽग्निं ह्येष भरति मा पाद्यायुषः पुरेत्याहाऽऽयुरेवाऽस्मिन् दधाति तस्माद् गर्दभः
सर्वमायुरेति तस्माद् गर्दभे पुराऽऽयुषः प्रमीते बिभ्यति वृषाऽग्निँवृषणम्भरन्नित्याह वृषा ह्येष
वृषाऽग्निरपाङ्गर्भं ॥ [२७] ॥ समुद्रियमित्याहाऽपाङ्ग ह्येष गर्भो यदग्निरन्न आ याहि वीतय
इति वा इमौ लोकौ व्यैतामन्न आ याहि वीतय इति यदाहाऽनयोर् लोकयोर् वीत्यै प्रच्युतो
वा एष आयतनादगतः प्रतिष्ठां स एतर्ह्यदध्वर्युश्च यजमानश्च ध्यायत्यृतं सत्यमित्याहेयँवा
ऋतमसौ ॥ [२८] ॥ सत्यमनयोरेवैनम्प्रति षापयति नाऽऽर्तिमार्च्छत्यदध्वर्युर् न यजमानो

वरुणो वा एष यजमानमभ्यैति यदग्निरुपनद्ध ओषधयः प्रति गृहीताग्निमेतमित्याह शान्त्यै
 व्यस्यन् विश्वा अमतीररातीरित्याह रत्नसामपहत्यै निषीदन् नो अप दुर्मतिः हनदित्याह प्रति-
 ष्ठित्या ओषधयः प्रति मोदध्व ॥ [२९] ॥ मेनमित्याहौषधयो वा अग्नेर् भागधेयन्ताभिरे-
 वैनः समर्द्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पला इत्याह तस्मादोषधयः फलङ्गहन्त्ययव्वो गर्भं ऋत्वियः
 प्रत्नः सधस्थमाऽसददित्याह याभ्य एवैनम्प्रच्यावयति तास्वेवैनम्प्रति ष्ठापयति द्वाभ्यामुपावह-
 रति प्रतिष्ठित्यै ॥ [३०] ॥

(अस्त्व नुष्ट्र बसि सादयत्या रूढः पत्वेतिगर्भमसौमोदध्वं द्विचत्वारिंशच्च)

॥ ५ ॥

★

वारुणो वा अग्निरुपनद्धो वि पाजसेति वि स्त्रः सयति सवितृप्रसूत एवास्य विषूचीव्वरुणमे-
 निव्वि सृजत्यप उप सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचः शमयति तिसृभिरुप सृजति
 त्रिवृद् वा अग्निर् यावानेवाग्निस्तस्य शुचः शमयति मित्रः सः सृज्य पृथिवीमित्याह मित्रो
 वै शिवो देवानान्तेनैवै ॥ [३१] ॥ नः सः सृजति शान्त्यै यद् ग्राम्याणाम्पात्राणाङ्कपालैः
 सः सृजेद्ग्राम्याणि पात्राणि शुचाऽर्पयेदर्मकपालैः सः सृजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव
 शुचाऽर्पयति शर्कराभिः सः सृजति धृत्या अथौ शन्त्वायाजलोमैः सः सृजत्येषा वा अग्नेः प्रिया
 तनूर यदजा प्रिययैवैनन्तनुवा सः सृजत्यथो तेजसा कृष्णाजिनस्य लोमभिः सः ॥ [३२] ॥
 सृजति यज्ञो वै कृष्णाजिनय्यज्ञेनैव यज्ञः सः सृजति रुद्राः संभृत्य पृथिवीमित्याहैता वा एतन्दे-
 वता अग्ने समभरन् ताभिरेवैनः सम्भरति मखस्य शिरोऽसीत्याह यज्ञो वै मखस्तस्यैतच्छिरो
 यदुखा तस्मादेवमाह यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह यज्ञस्य ह्येते ॥ [३३] ॥ पदे अथो प्रतिष्ठित्यै
 प्रान्याभिर् यच्छत्यन्वन्यैर् मन्त्रयते मिथुनत्वाय त्र्युद्धिङ्करोति त्रय इमे लोका एषाल्लोकाना-
 माप्त्यै छन्दोभिः करोति वीर्यवै छन्दांसि वीर्येणैवैनाङ्करोति यजुषा बिलङ्करोति व्यावृत्त्या इय-
 तीङ्करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमितान्द्विस्तनाङ्करोति द्यावापृथिव्योर् दोहाय चतुःस्तनाङ्क-
 रोति पशुनान्दोहायाष्टास्तनाङ्करोति छन्दसान्दोहाय नवाश्रिमभिचरतः कुर्यात् त्रिवृतमेव वज्रः
 संभृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै कृत्वाय सा महीमुखामिति नि दधाति देवतास्वेवैनम्प्रति
 ष्ठापयति ॥ [३४] ॥

(तेनैव लोमभिः स मेते अभिचरत एकविंशतिश्च)

॥ ६ ॥

★

सप्तभिर् धूपयति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः शिर एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्य प्राणान्
 दधाति तस्मात् सप्त शीर्षन् प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनि॒त्वाया-
 दि॒तिस्त्वेत्याहेय॑वा अ॒दि॒तिरदि॒त्यैवादि॒त्याङ्घ्रि॒नत्य॑स्या अक्रूरं॑काराय न हि स्वः स्वः हिनस्ति
 दे॒वाना॑न्त्वा पत्नी॒रित्या॑ह दे॒वाना ॥ [३५] ॥ वा ए॒ताम्प॒त्नयोऽग्रेऽकुर्वन् ताभिरे॒वैनान्द॑धाति
 धि॒षणा॒स्त्वेत्या॑ह वि॒द्या वै धि॒षणा वि॒द्याभिरे॒वैनान॑मभी॒न्दे ग्रा स्त्वेत्या॑ह छन्दा॑सि वै ग्रा श्छन्दा॑-
 भिरे॒वैनाङ् श्रप॑यति वरू॒त्रय॑स्त्वेत्या॑ह हो॒त्रा वै वरू॒त्रयो हो॒त्राभिरे॒वैनान्प॑चति जन॒यस्त्वेत्या॑ह
 दे॒वाना॑न्त्वा पत्नी॒र् ॥ [३६] ॥ जन॒यस्ताभिरे॒वैनान्प॑चति ष॒द्धिः प॑चति षट् वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभि-
 रे॒वैनान्प॑चति द्विः प॑चन्त्वेत्या॑ह तस्माद् द्विः सं॒व्वत्सर॑स्य स॒स्यम्प॑च्यते वा॒रुण्यु॑खाऽभी॒द्धा
 मै॒त्रियोपै॑ति शान्त्यै॑ दे॒वस्त्वा स॒वितो॑द् व॒पत्वि॒त्याह स॒वितृ॑प्रसूत ए॒वैनान्ब्र॑ह्मणा दे॒वता॑भि॒रुद्व॑प-
 त्यप॑द्यमाना पृथि॒व्याशा दि॒श आ पृ॑णे ॥ [३७] ॥ त्या॑ह तस्मा॑दग्निः सर्वा दि॒शोऽनु वि भा॑त्युत्
 तिष्ठ बृ॒हती भ॑वो॒र्ध्वा तिष्ठ ध्रु॒वा त्वमि॒त्याह प्र॑तिष्ठित्या असुर्य॑म्पात्र॒मना॑च्छृ॒णमा च्छृ॑णत्ति
 दे॒वत्राऽकर॑ज॒खीरे॒णाऽऽच्छृ॑णत्ति पर॒म॑वा ए॒तत् प॒यो यद॑ज॒खीर॑म्पर॒मेणै॒वैनान्प॑यसाऽऽच्छृ॑-
 णत्ति यजु॑षा व्यावृ॒त्त्यै छन्दा॑भिरा च्छृ॒णत्ति छन्दा॑भिर् वा ए॒षा क्रि॑यते छन्दा॑भिरेव छन्दा॑स्य
 च्छृ॒णत्ति ॥ [३८] ॥

(आह दे॒वाना॑न्त्वा पत्नीः पृ॒णै षा षट् च)

॥ ७ ॥

★

एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैत्यमे॒द्ध्या वै माषा॑ अमे॒द्ध्यम्पुरुष॑शीर्षममे॒द्ध्यैरे-
 वास्यामे॒द्ध्यन्निर॑वदाय मे॒द्ध्यङ्कृ॑त्वाऽऽह॒रत्ये॑कविंशतिर् भवन्त्ये॒कविं॑शो वै पुरु॑षः पुरु॑ष-
 स्याऽऽस्यै॒ व्यृद्ध॑वा ए॒तत् प्रा॒णैरे॒मे॒द्ध्यय्य॑त् पुरु॑षशीर्षः सप्त॒धा वि॒तृण्णा॑न्त्वा॒ल्मीक॑व॒पाम्प्र॑ति
 नि द॑धाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्रा॒णैरे॒वैन॑त्सम॒र्द्धय॑ति मे॒द्ध्यत्वा॑य याव॑न्तो ॥ [३९] ॥
 वै मृ॒त्युब॑न्ध॒वस्तेषा॑म आधि॒पत्य॑म्परी॒याय यम॑गा॒थाभिः परि॑ गायति यमादे॒वैनद्वृ॑द्धे तिसृ॑भिः

परि गायति त्रय इमे लोका एभ्य एवैनल्लोकेभ्यो वृद्धे तस्माद्गायते न देयज्ञाथा हि तद्वृद्धेऽग्निभ्यः
 पशूना लभते कामा वा अग्नयः कामानेवाव रुन्धे यत् पशून् नाऽऽलभेताऽनवरुद्धा अस्य
 ॥ [४०] ॥ पशवः स्युर यत् पर्यग्निकृतानुत्सृजेद्यज्ञवेशसङ्कुर्याद्यथ सङ्स्थापयेद्यातयामानि
 शीरुषाणि स्युर यत् पशूनालभते तेनैव पशून्व रुन्धे यत् पर्यग्निकृतानुत्सृजति शीर्ष्णामयात-
 यामत्वाय प्राजापत्येन सङ्स्थापयति यज्ञो वै प्रजापतिर् यज्ञ एव यज्ञम्प्रति षापयति प्रजापतिः
 प्रजा असृजत स रिरिचानोऽमन्यत स एता आप्रीरपश्यत् ताभिर् वै स मुखत ॥ [४१] ॥
 आत्मानमाऽप्रीणीत यदेता आप्रियो भवन्ति यज्ञो वै प्रजापतिर् यज्ञमेवैताभिर् मुखत आ प्रीणा-
 त्यपरिमितछन्दसो भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या ऊनातिरिक्ता मिथुनाः प्रजात्यै
 लोमशवै नामैतच्छन्दः प्रजापतेः पशवो लोमशाः पशूनेवाऽव रुन्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि
 सर्वाणि रूपाण्यग्नौ चित्ये कियन्ते तस्मादेता अग्नेश्चित्यस्य ॥ [४२] ॥ भवन्त्येकविंशतिः
 सामिधेनीरन्वाह रुग् वा एकविंशो रुचमेव गच्छत्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशश्चतुर्विं-
 शतिमन्वाह चतुर्विंशतिरर्द्धमासाः संव्वथ्सरः संव्वथ्सरोऽग्निर् वैश्वानरः साख्यादेव वैश्वा-
 नरमव रुन्धे पराचीरन्वाह पराडिव हि सुवर्गो लोकः समास्त्वाऽग्न ऋतवो वर्द्धयन्त्वित्याह
 समाभिरेवाऽग्निर्वर्द्धय ॥ [४३] ॥ त्यूतुभिः संव्वथ्सरव्विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्या इत्याह
 तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भाति प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्मादित्याह मृत्युमेवाऽस्मादप
 नुदत्युद् वयन्तमसस्परीत्याह पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादप हन्त्यगन्म ज्योतिरुत्तममि-
 त्याहाऽसौ वा आदित्यो ज्योतिरुत्तम मादित्यस्यैव सायुज्यङ्गच्छति न संव्वथ्सरस्तिष्ठति नास्य
 श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिष्मतीमुत्तमामन्वाह ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठाद् दधाति सुव-
 र्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै ॥ [४४] ॥

(यावन्तो ऽस्य मुखत श्रित्यस्य वर्द्धय त्यादित्यो ऽष्टाविंशतिश्च)

॥ ८ ॥

★

षड्भिर् दीर्खयति षड् वा ऋतव ऋतुभिरेवैनन्दीर्खयति सप्तभिर् दीर्खयति सप्त छन्दांसि
 छन्दोभिरेवैनन्दीर्खयति विश्वे देवस्य नेतुरित्यनुष्टुभोत्तमया जुहोति वाग् वा अनुष्टुप् तस्मात्
 प्राणानावागुत्तमैकस्मादखरादनाप्तम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनाप्तन्तन्मनुष्या उप जीवन्ति

पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः ॥ [४५] ॥ प्रजापतेरास्य न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि
 प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजानां सृष्ट्यै यदर्चिषि प्रवृज्याद्भूतमव रुन्धीत यदङ्गरेषु भविष्यदङ्गा-
 रेषु प्र वृणक्ति भविष्यदेवाव रुन्धे भविष्यद्धि भूयो भूताद्वाभ्याम्प्र वृणक्ति द्विपाद् यजमानः प्रति-
 ष्ठित्यै ब्रह्मणा वा एषा यजुषा संभृता यदुखा सा यद्धिद्येताऽऽर्तिमाच्छे ॥ [४६] ॥ यजमानो
 हन्येतास्य यज्ञो मित्रैतामुखान्तपेत्याह ब्रह्म वै मित्रो ब्रह्मन्नेवैनान्ममति षापयति नाऽऽर्तिमाच्छेति
 यजमानो नास्य यज्ञो हन्यते यदि भिद्येत तैरेव कपालैः सः सृजेथ सैव ततः प्रायश्चित्तिर्
 यो गतश्रीः स्यान्मथित्वा तस्याव दद्ध्याद्भूतो वा एष स स्वां ॥ [४७] ॥ देवतामुपैति यो
 भूतिकामः स्याद् य उखायै संभवेथ स एव तस्य स्यादतो ह्येष संभवत्येष वै स्वयंभूर नाम
 भवत्येव यङ्कामयेत भ्रातृव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याऽऽहत्याव दद्ध्याथ सारखादेवास्मै
 भ्रातृव्यं जनयत्यंबरीषादन्नकामस्याव दद्ध्यादंबरीषे वा अन्नमभियते सयोन्येवान्न ॥ [४८] ॥
 मव रुन्धे मुञ्जानव दधात्यूर्गवै मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्यग्निर् देवेभ्यो निलायत स क्रमुक-
 म्प्राविशत् क्रमुकमव दधाति यदेवास्य तत्र न्यक्तन्तदेवाव रुन्ध आज्येन सय्यौत्येतद् वा अग्नेः
 प्रियन्धाम यदाज्यमभियेगैवैनन्धाम्ना समर्द्धयत्यथो तेजसा ॥ [४९] ॥ वैकं कतीमा दधाति भा
 एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सीद त्वम्मातुरस्या उपस्थ इति तिसृभिर् जातमुप तिष्ठते
 त्रय इमे लोका एष्वेव लोकेष्वविदङ्गच्छत्यथो प्राणानेवाऽऽत्मन् धत्ते ॥ [५०] ॥

(प्रजापतिर् ऋच्छेथ स्वा मेवान्न तेजसा चतुस्त्रिंशच्च)

॥ ९ ॥

★

न ह स्म वै पुराऽग्निरपरशुवृक्णन्दहति तदस्मै प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदग्ने यानि कानि चेति
 समिधमा दधात्यपरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवव्वेदौदुंबरीमा दधात्यूर्ग
 वा उदुंबर ऊर्जमेवास्मा अपि दधाति प्रजापतिरग्निमसृजत तः सृष्टः ररखाऽस्य ॥ [५१] ॥
 जिघांसन्थ स एतद्राख्णोघ्नमपश्यत् तेन वै स ररखाऽस्यपाहत यद्राख्णोघ्नं भवत्यग्नेरेव तेन
 जाताद्ररखाऽस्यप हन्त्याश्वत्थीमा दधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनां सपत्नसाहो विजित्यै वैक-
 ङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सः शितम्मे ब्रह्मोदेषाम्बाहू
 अतिरमित्युत्तमे औदुंबरी ॥ [५२] ॥ वाचयति ब्रह्मणैव ररखत्रः सः शयति ररखत्रेण ब्रह्म

तस्माद् ब्राह्मणो राजन्यवानत्यन्यम्ब्राह्मणन्तस्माद्राजन्यो ब्राह्मणवानत्यन्यं राजन्यम्मृत्युर्
 वा एष यदग्निरमृतं हिरण्यं रुक्ममन्तरम्प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तरं धत्त एकविंश-
 तिनिर्बाधो भवत्येकविंशतिर् वै देवलोका द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका असावा-
 दित्य ॥ [५३] ॥ एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेभ्य एव भ्रातृव्यमन्तरेति निर्बाधैर् वै
 देवा असुरान् निर्बाधेऽकुर्वन्त तन्निर्बाधानान्निर्बाधत्वन्निर्बाधी भवति भ्रातृव्यानेव निर्बाधे कुरुते
 सावित्रिया प्रति मुञ्चते प्रसूत्यै नक्तोषासेत्युत्तरयाऽहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यच्छते देवा अग्निन्धारयन्
 द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्य ॥ [५४] ॥ प्राणैर् दाधा-
 राऽऽसीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो वै हिरण्यम्ब्रह्म
 कृष्णाजिनन्तेजसा चैवैनम्ब्रह्मणा चोभयतः परि गृह्णाति षडुद्यामं शिष्यम्भवति षड् वा ऋतव
 ऋतुभिरिवैनमुद्यच्छते यद् द्वादशोद्यामं सव्यश्चरेणैव मौञ्जम्भवत्यूर्गं वै मुञ्जा ऊर्जैर्वैनं स
 मर्द्धयति सुपर्णोऽसि गरुत्मानित्यवेरुषते रूपमेवास्यैतन् महिमानव्व्याचष्टे दिवङ्गच्छ सुवः
 पतेत्याह सुवर्गमेवैनल्लोकङ्गमयति ॥ [५५] ॥

(रक्खाङ्गस्यौ दुर्बरी आदित्य उद्यत्य सं चतुर्विंशतिश्च)

॥ १० ॥

★

समिद्धो अञ्जन् कृदरम्मतीनाङ्घ्रितमग्ने मधुमत् पिन्वमानः । वाजी वहन् वाजिनञ्जातवेदो
 देवानाँव्विष्वे प्रियमा सधस्थम् ॥ घृतेनाञ्जन्थ सम्पथो देवयानान् प्रजानन् वाज्यप्येतु देवान् ।
 अनु त्वा सप्ते प्रदिशः सचन्ताः स्वधामस्मै यजमानाय धेहि ॥ ईड्यश्चासि वन्द्यश्च वाजिन्नाशु-
 श्चासि मेद्धश्च सप्ते । अग्निष्वा ॥ [५६] ॥ देवैर् वसुभिः सजोषाः प्रीतव्वह्विँव्वहतु जातवेदाः ॥
 स्तीर्णम्बरुहिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानम्पृथिव्याम् । देवेभिर् युक्तमदितिः सजोषाः
 स्योनङ्कण्वाना सुविते दधातु ॥ एता उ वः सुभगा विश्वरूपा वि परव्षोभिः श्रयमाणा उदातैः ।
 ऋष्याः सतीः कवषः शुभमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु ॥ अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती
 मुखय्यज्ञानामभि सव्विदाने । उषासा वा ॥ [५७] ॥ सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह
 सादयामि ॥ प्रथमा वा सरथिना सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा । अपिप्रयञ्चोदना
 वाम्मिमाना होतारा ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥ आदित्यैर् नो भारती वष्टु यज्ञं सरस्वती सह

रुद्रैर् न आवीत् । इडोपहृता वसुभिः सजोषा यज्ञन्नो देवीरमृतेषु धत्त ॥ त्वष्टा वीरन्देवकामञ्ज-
जान त्वष्टुरवा जायत आशुरश्वः ॥ [५८] ॥ त्वष्टेदव्विध्वम्भुवनञ्जजान बहोः कर्तारमिह यख्षि
होतः ॥ अश्वो घृतेन त्मन्या समक्त उप देवा ऋतुशः पार्थ एतु । वनस्पतिर् देवलोकम्प्रजा-
नन्नग्निना हव्या स्वदितानि वरुषत् ॥ प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो जातो दधिषे यज्ञमग्ने ।
स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि साद्ध्या हविरदन्तु देवाः ॥ [५९] ॥

(अग्निष्वा वा मश्वो द्विचत्वारिंशच्च)

॥ ११ ॥

समाप्ति कोर्वैः

(सावित्राणि व्यृद्ध मुक्ताम देवस्य खनति क्रूरं वारुणः सप्तभि रेकविंशत्या षड्भिर् न ह स्म समिद्धो अञ्ज न्नेकादश)

(सावित्रा ण्युक्ताम क्रूरं वारुणः पशवः स्युर न ह स्म नवपञ्चाशत्)

(सावित्राणि हविरदन्तु देवाः)

॥ हरिः ॐ ॥

पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः

अनुवाकाः	पञ्चशत्यः
११	५९

ॐ